

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
מפורסם בעיקרו בשם "הש"ת"
וי"ו נוסף שם הוא שליח לביד
ועם מנוחה בבית
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

טו
תשרי

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
מפורסם בעיקרו קריאת יציאת
הים א"ר שבת היא שליח לפני
ועם מנוחה בבית
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"ועקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בני שיבאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בקהילתו וקהילתו פתחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן כז – מקום הנחתו ואופן הנחתו

ט. מקום הנחת תפלה של ראש מהתחלת עיקרי השער
ממצחו עד סוף המקום שמוחו של תינוק רופס:

י. צריך שיהיה הקשר מאחורי הראש למעלה בעורף.
צריך לכוין הקציצה שתהא באמצע כדי שתהא כנגד
בין העינים וגם הקשר יהיה באמצע העורף ולא יטה
לכאן או לכאן וצריך שיהא המקום שבקשר שנראה
כעין דל"ת לצד חוץ. הגה: והוא הדין בקשר של יד צריך
ליזהר שלא יתהפך (מלכ"י דף ט"ז):

יא. צריך שיהיה השחור שברצועות לצד חוץ ולא יתהפכו
בין של יד בין של ראש ישלשל הרצועות שיהיו תלולים
לפניו ויגיעו עד הטבור או למעלה ממנו מעט רוחב
הרצועות של יד ושל ראש כאורך שעורה לפחות. אם
פיחת משיעור אורך הרצועות ורחבן אם אינו מוצא
אחרות מניחן כמות שהן עד שימצא אחרות כשיעור.
תפילין של ראש טוב להיותם גלויים ונראים אבל תלמיד
בפני רבו אין דרך ארץ לגלות תפילין בפניו. הגה: ובשל
יד אין להקפיד אם הם גלויים או מכוסים (מלכ"י טו). ונראה
לי דעכשיו שאין מניחים אלא בזמן קריאת שמע ותפלה
אפילו תלמיד לפני רבו יכול לגלות אף בשל ראש וכן המנהג
שלא ליזהר (דברי עמנו):

סימן כח – דיני חליצת התפילין. ובו ג' סעיפים

א. חייב אדם למשמש בתפילין בכל שעה שלא יסיח דעתו
מהם וימשמש בשל יד תחלה וכשיאמר וקשרתם לאות
על ירך ימשמש בשל יד וכשיאמר והיו לטוטפות בין
עיניך ימשמש בשל ראש:

ב. תפילין של ראש חולץ תחלה משום דכתיב והיו
לטוטפות בין עיניך כל זמן שבין עיניך יהיו שתים צריך
לחלוץ תפילין של ראש מעומד ויניח בתיק של ראש
ועליו של יד כדי שכשיבוא להניחם יפגע בשל יד
תחלה:

ג. מנהג החכמים לנשק התפילין בשעת הנחתן ובשעת
חליצתן:

סימן כט – אין לברך כשחולץ התפילין. ובו סעיף אחד

א. אין לברך שום ברכה כשחולץ תפילין אפילו כשחולצם
ערב שבת בין השמשות:

סימן ל – זמן הנחתן. ובו ה' סעיפים

א. זמן הנחתן בבוקר משיראה את חבריו הרגיל עמו קצת
ברחוק ד' אמות ויכירנו:

ב. אסור להניח תפילין בלילה שמא ישכחם וישן בהם. אם
הניחם קודם שתשקע החמה וחשכה עליו אפילו הם
עליו כל הלילה מותר ואין מורין כן. אם לא חלץ תפילין
מששקעה חמה מפני שלא היה לו מקום לשמרן ונמצאו
עליו כדי לשמרן מותר ומורין כן:

ג. היה רוצה לצאת לדרך בהשכמה מניחם וכשיגיע זמנן
ימשמש בהם ויברך דליכא למיחש שמא ישן בהם כיון
שהשכים ויצא לדרך:

ד. היה בא בדרך ותפילין בראשו ושקעה עליו חמה או
שהיה יושב בבית המדרש ותפילין בראשו וקדש עליו
היום יניח ידו עליהם עד שיגיע לבית ואם יש בית קרוב
לחומה שמשתמרים שם חולצם ומניחם שם:

ה. ויש מי שאומר שאם התפלל תפלת ערבית מבעוד יום
עד שלא הניח תפילין אין לו להניחם אחר כך:

סימן לא – דין תפילין בשבת ויום טוב. ובו ב' סעיפים

א. בשבת ויום טוב אסור להניח תפילין מפני שהם עצמם
אות ואם מניחים בהם אות אחר היה זלזול לאות
שלהם:

סיב' רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה
תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי
מד' שות לזכות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.